

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 15C/137/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112225624
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2112225624.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci žalobcu: D.. D. V., nar. XX.XX.XXXX, V. XXXX/XX, O., zastúpený: JUDr. Róbert Spál, advokát, Paulínska 24, Trnava, proti žalovanému: F. B., nar. XX.XX.XXXX, O. Y., O., zastúpený: PhDr. Mgr. Peter Rosputinský, PhD., Kukučínova 18, Banská Bystrica, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa **z a m i e t a**.

II. Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť žalovanému náhradu trov právneho zastúpenia v sume 1.930,24 eura, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám právneho zástupcu žalovaného.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou zo dňa 11.12.2012, doručenu tunajšiemu súdu dňa 12.12.2012, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť verejne sa ospravedlniť žalobcovi za neoprávnený zásah do jeho práva na ochranu osobnosti zverejnením dobre viditeľného ospravedlnenia na titulnej strane dvojtýždenníka G. noviny, ako aj zaplatiť žalobcovi sumu 33.000,00 eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy.

Uznesením č.k. 15C/137/2012-135 zo dňa 25.09.2013 bolo na základe čiastočného späťvzatia žaloby zo dňa 06.09.2013 konanie v časti o zaplatenie náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 17.000,00 eur zastavené a uznesením č.k. 15C/137/2012-136 zo dňa 25.09.2013 bola pripustená zmena petitu žaloby.

Uznesením č.k. 15C/137/2012-333 zo dňa 29.01.2015 bola pripustená druhá zmena žalobného petitu v znení

„Žalovaný je povinný sa na svoje náklady verejne ospravedlniť žalobcovi za neoprávnený zásah do jeho práva na ochranu osobnosti, a to zverejnením ospravedlnenia v dvojtýždenníku G. noviny najneskôr do 15 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku na mieste, ktoré je obdobné miestu, na ktorom bol v dvojtýždenníku G. noviny zo dňa 28.11.2012 uverejnený článok „Koniec hádzanej?“ s podtitulom „F. bojuje o halu, vraj ide o osobnú pomstu“ a to v znení:

„Ospravedlnenie D.. D. V..

V čísle XX, ročník D.. G. novín zo dňa XX.XX.XXXX bol uverejnený článok „Koniec hádzanej?“ s podtitulom „F. bojuje o halu, vraj ide o osobnú pomstu“, v ktorom som uviedol nepravdivé a zavádzajúce informácie o D.. D. V.. Výroky: „Lebo si svojvoľne nasadil korunu všemohúceho, mocipána tohto mesta a podľa toho sa aj správa.“ „Po skúsenostiach s pánom V. sa inak vyjadriť nemôžem. Pán V. ma ako spoluakcionára v jednom spoločnom developerskom projekte podviedol a keďže žijem v dvadsiatom prvom storočí, môžem slobodne vyjadriť svoj názor. Je najvyšší čas odkázať ľuďom, s ktorými tento pán manipuluje, aby sa nenechali ďalej zastrašovať. Nech si zachovajú svoju tvár a vlastnú hlavu na krku, aj keď to nie je niekedy jednoduché. Po päťročnom obchodnom partnerstve poznám pána V.

viac ako dobre a viem, čoho je schopný. Za týmito slovami si stojím.“ „Je to jeho osobná pomsta voči mojej osobe, pretože som si dovolil napriek jeho postaveniu a stránickej príslušnosti, ktorou sa všade oháňa, podniknúť kroky na ochranu mojich práv. Využíva na to ľudí zo svojho okolia, aby ťahal nitkami a robil zlobu. Keď si tí ľudia splnia úlohu, jednoducho ich odkopne. Trebárs poliklinika. Kto si vybral za predchádzajúceho konateľa V. F. A.? Prečo práve za jeho éry sa vyšplhal dlh na takmer dva milióny eur? A. sa stal jeho vazalom s podpisovým perom v ruke.“ „Skutočný dôvod pozná len on, prečo tak spravil. Úprimne? Pán V. schovaný za akúsi koalíčnú zmluvu medzi A. a Q. a na základe klamlivých informácií o mne a mojej spoločnosti primátora jednoducho zavádzal a zneužil. Nehľadajme za tým nič viac len fakt, že to tak pán V. chcel, tak si to prial, aby ukázal svoju silu a ješitnosť.“ Hrubým spôsobom zasiahli do občianskej cti a ľudskej dôstojnosti D.. D. V. a vzhľadom na skutočnosť, že sa mnou zverejnené informácie nezakladajú na pravde, za ich uvedenie sa D.. D. V. ospravedlňujem. F. B.. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi nemajetkovú ujmu vo výške 16.000,- eur ako aj náhradu trov konania a trov právneho zastupovania žalobcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.“

Žalobu žalobca odôvodnil tým, že žalobca od roku 2002 vykonáva funkciu X. Z.. Žalovaný je konateľ spoločnosti F., s.r.o.. V stredu dňa 28.11.2012 bol na titulnej strane dvojtýždenníka G. noviny, číslo XX, ročník D.. uverejnený titul „Koniec hádzanej?“ s podtitulom „F. bojuje o halu, vraj ide o osobnú pomstu“ spolu so začiatkom článku s rozhovorom so žalovaným, ktorý sa celý nachádza na stranách XX až XX v rubrike „Horúca téma“. Prostredníctvom sociálnej siete Facebook bola v čase vyhotovenia žaloby zdieľaná spomínaná titulná strana 75-krát, čo znamená, že 75 rôznych užívateľov sociálnej siete upozornilo na svojich profilových stránkach na túto titulnú stranu, čím sa s ňou mohli následne oboznámiť ďalší užívatelia. Dňa 30.11.2012 bol na stránke G. novín na sociálnej sieti Facebook navyše zdieľaný odkaz na internetovú stránku <http://www.Q.sk> (oficiálna internetová stránka HC Q. O. - hádzanárskeho klubu) s celým rozhovorom žalovaného, tak ako je uverejnený vo G. novinách. Sociálna sieť Facebook je dostupná neobmedzenému počtu návštevníkov, navyše predmetná titulná strana a odkaz na webovú stránku <http://www.sporta.sk> boli spolu zdieľané vyše 100-krát užívateľmi sociálnej siete Facebook. Dňa 03.12.2012 bol na najnavštevovanejšej stránke internetových novín K. kraja <http://www.tmavskyhlas.sk> uverejnený článok s titulom „Koniec hádzanej v O.? Nad budúcnosťou Q. visí otáznik“ s odkazom na už spomínaný rozhovor so žalovaným. Článok taktiež reaguje na vyjadrenia žalovaného ohľadom osoby žalobcu.

V žalobe s prihladnutím na špecifikáciu jednotlivých výrokov žalovaného, ktorými malo prísť k zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobcu, ktorá špecifikácia je obsiahnutá v zmene žaloby zo dňa 03.12.2014, odôvodnil žalobca zásahy do práva na ochranu svojej osobnosti nasledovne.

K zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobcu malo prísť výrokom „Lebo si svojvoľne nasadil korunu všemohúceho, mocipána tohto mesta a podľa toho sa aj správa.“, pričom podľa žalobcu ide o označenie žalobcu dosť nevyberavým spôsobom.

Ako ďalšie, do osobnosti žalobcu zasahujúce výroky sú označené výroky: „Po skúsenostiach s pánom V. sa inak vyjadriť nemôžem. Pán V. ma ako spoluakcionára v jednom spoločnom developerskom projekte podviedol a keďže žijem v dvadsiatom prvom storočí, môžem slobodne vyjadriť svoj názor. Je najvyšší čas odkázať ľuďom, s ktorými tento pán manipuluje, aby sa nenechali ďalej zastrašovať. Nech si zachovajú svoju tvár a vlastnú hlavu na krku, aj keď to nie je niekedy jednoduché. Po päťročnom obchodnom partnerstve poznám pána V. viac ako dobre a viem, čoho je schopný. Za týmito slovami si stojím.“ K tvrdeniu žalovaného, že ho žalobca pri ich spoločnom developerskom projekte podviedol, chce žalobca poukázať na skutočnosť, že práve voči žalovanému a spoločnosti F., s.r.o. prebiehajú súdne konania na Okresnom súde Trnava, kde ako navrhovateľ vystupuje spoločnosť T. servis, a.s., ktorá bola ich spoločným developerským projektom. Predmetom sporu je vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré získala spoločnosť F., s.r.o., a žalovaný od spoločnosti T. servis, a.s. tým že nepostupovali v súlade so zmluvou a zásadami predstavenstva.

Ďalšie namietané výroky sú výroky: „Je to jeho osobná pomsta voči mojej osobe, pretože som si dovolil napriek jeho postaveniu a stránickej príslušnosti, ktorou sa všade oháňa, podniknúť kroky na ochranu mojich práv. Využíva na to ľudí zo svojho okolia, aby ťahal nitkami a robil zlobu. Keď si tí ľudia splnia úlohu, jednoducho ich odkopne. Trebárs poliklinika. Kto si vybral za predchádzajúceho konateľa V. F. A.? Prečo práve za jeho éry sa vyšplhal dlh na takmer dva milióny eur? Koš sa stal jeho vazalom s podpisovým perom v ruke.“, keď ide o odpoveď na otázku novinára, čo má žalobca spoločné s prenájmom športovej haly. Žalobca chce poukázať na skutočnosť, že tvrdenie, že žalobca „robí zlobu“ je hrubým zásahom do jeho práv, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti. Medzi žalobcom a žalovaným prebiehajú súdne spory na viacerých súdoch, no tieto nemajú nič spoločné s najomnou zmluvou medzi

spoločnosťou F., s.r.o. a F. O.. Má za to, že tu ide práve o osobnú pomstu žalovaného voči osobe žalobcu, ktorý ho chce týmto spôsobom očierniť v očiach verejnosti a poškodzovať jeho mandát poslanca Z.. Nakoniec výroky, ktoré žalobca pociťuje ako zasahujúce do práva na ochranu jeho osobnosti, sú výroky, ktorými žalovaný odpovedal na otázku, aký bol podľa jeho názoru dôvod na vypovedanie nájomnej zmluvy F. O., a síce výroky: „Skutočný dôvod pozná len on, prečo tak spravil. Úprimne? Pán V. schovaný za akúsi koalíčnú zmluvu medzi A. a Q. a na základe klamlivých informácií o mne a mojej spoločnosti primátora jednoducho zavádzal a zneužil. Nehľadajme za tým nič viac len fakt, že to tak pán V. chcel, tak si to prial, aby ukázal svoju silu a ješitnosť.“ Podľa žalobcu ho žalovaný opäť obviňuje bez dôkazov. Ďalšie nepodložené tvrdenie žalovaného o „zavádzaní“ a zneužití primátora mesta Hlohovec je opäť výrazným zásahom do mravnej integrity žalobcu, ktorý výrazne poškodzuje jeho česť a dôstojnosť. Ďalej žalobca v žalobe uvádza, že žalovaný v rozhovore obviňuje žalobcu, že jeho osoba je dôvodom na neuzavretie zmluvy medzi spoločnosťou F., s.r.o. a mestom O.. Taktiež poukazuje na to, že osoba žalobcu nepriamo súvisí s dlhom Z. s X. O., ktorý vznikol za obdobie, keď ako konateľ vystupoval V. F. A.. Žalobca zastáva funkciu X. Z. od roku 2002 a jeho postavenie v očiach obyvateľov O. a tiež celej Q. republiky je vážne a dôstojné. Výroky podobného hanlivého typu môžu vyvolať dojem, že žalobca svoj mandát X. Z. zneužíva pre svoju osobnú potrebu a svoj prospech. Verejná mienka je v tomto prípade veľmi dôležitá, nakoľko sú to práve občania Slovenska a v neposlednom rade aj obyvatelia F. O., ktorým sa Žalobca pri výkone svojej funkcie zodpovedá. Žalovaný svoje tvrdenia neopiera o žiadne dôkazy. Ak sám tvrdí, že ide o osobnú pomstu žalobcu, tak na základe vyššie uvedeného sa žalobca domnieva, že práve naopak ide o osobnú pomstu žalovaného, ktorá vedie poškodeniu osobnosti žalobcu a funkcií poslanca NR SR ako takej. Tvrdenie, že práve žalobca ovplyvňoval V. F. A. pri výkone funkcie konateľa Z. s poliklinikou O. slúži, aj na základe toho, čoho sa rozhovor dotýka (problematika O. hádzanej), len na účel poškodenia žalobcovej cti a dôstojnosti. Nemocnica s poliklinikou O. je obchodná spoločnosť, ktorá má dvoch spoločníkov, a to F. O. a od 22.07.2009 aj spoločnosť A. E. spol. s r.o., ktorá je kapitálová obchodná spoločnosť, ktorej spoločníkmi sú dve právnické osoby, a to spoločnosť A. - ČP, spol. s r.o. a spoločnosť A. K., spol. s r.o.. Žalobca nikdy nefiguroval a ani nefiguruje v žiadnom z vyššie uvedených podnikateľských subjektov a nemá s nimi ani inú právnu spojitosť. Z vyššie uvedeného podľa žalobcu vyplýva, že medzi žalobcom a Nemocnicou s poliklinikou Hlohovec nie je a ani nikdy nebol žiadny právny vzťah. Žalobca tak zo svojej pozície nemohol ovplyvniť vedenie obchodnej spoločnosti ani jej investície, preto uvádzanie jeho osoby do súvislosti s chodom obchodnej spoločnosti je zavádzajúci, difamujúci a ľahko môže vzbudzovať dojem osobnej zodpovednosti žalobcu za uvedený stav. Žalovaný v uvedenom rozhovore evidentne poukazuje na to, že žalobca stojí za dlhom Z. s poliklinikou O.. Spájanie osoby žalobcu do tejto súvislosti bez akýchkoľvek podkladov či dôkazov je osočovaním, ktoré poškodzuje v očiach verejnosti obraz žalobcu ako občanmi voleného zástupcu zákonodarného zboru. S prihliadnutím na difamujúce a očierňujúce články v súvislosti s osobou žalobcu, ktoré sa v ostatnej dobe takmer pravidelne vyskytujú v uvedených novinách, sa nemôže žalobca ubrániť podozreniu, že žalovaný má vytvorený neprimeraný mediálny priestor pre šírenie negatívnej kampane na úkor žalobcu. Žalobca poukazuje na tú skutočnosť, že konateľkou a jedinou spoločníčkou spoločnosti M., s.r.o., ktorá je vydavateľom G. novín, je pani D.. L. B. - manželka žalovaného a jediná spoločníčka v spoločnosti F., s.r.o.. Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch odôvodnil žalobca tým, že morálne zadosťučinenie formou ospravedlnenia nepostačuje k tomu, aby bola primerane vyvážená a zmiernená vzniknutá nemajetková ujma na osobnosti žalobcu, nakoľko jeho vážnosť a dôstojnosť v spoločnosti bola difamujúcimi výroky v uverejnenom rozhovore znížená v najvyššej miere. Podľa žalobcu je potrebné predovšetkým prihliadnuť k vysokej intenzite nepriaznivého následku konania predovšetkým značnou šírkou okruhu pôsobenia tohto následku, teda tým, že difamujúce výroky o osobe žalobcu boli zverejnené na titulnej strane dvojtýždenníka G. noviny týždeň a následne boli prebraté do ďalších hromadných oznamovacích prostriedkov dostupných širokej verejnosť a ďalej je potrebné prihliadnuť k tomu, že žalobca bol porušením práva na ochranu osobnosti vyššie uvedeným spôsobom zasiahnutý v postavení X. Z.. Za daných okolností je možné podľa žalobcu dôvodne tvrdiť, že by vzniknutú nemajetkovú ujmu vzhľadom k intenzite a trvaniu nepriaznivého následku spočívajúceho v znížení vážnosti žalobcu v spoločnosti pociťovala ako závažnú spravidla každá fyzická osoba nachádzajúca sa na mieste a v postavení žalobcu, a aj preto je naplnená skutková podstata pre vznik nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Žalovaný sa k žalobe vyjadril v podaní zo dňa 06.03.2013, kde uviedol, že zásadne odmieta interpretáciu tvrdení žalovaného v rozhovore.

V rozhovore žalovaný neuviedol, že žalobca je všemohúci a ani, že je mocipán, uviedol iba to, že sa podľa neho tak správa, pričom takýto svoj osobný názor žalovaný vyjadril obrazne. Z uvedeného podľa

žalovaného vyplýva, že vyslovil bežnými slovami svoj názor na správanie a konanie žalobcu, pričom nepoužil žiadne nevyberané výrazy, hrubé slová či jazykové prostriedky. V súvislosti s tým žalovaný poukázal na skutočnosť, že žalobca je verejne známy politik, a že miera kritiky a hodnotenia jeho správania je zásadne iná v porovnaní s bežným občanom.

V súvislosti s výrokom žalovaného reagujúcim na otázku, aby žalovaný uviedol dôvod výpovede nájomnej zmluvy zo dňa 19.12.2008, sa žalovaný bránil tým, že v súvislosti s nájomnou zmluvou prebiehali medzi spoločnosťou F., s.r.o. a F. O. viaceré rokovania, na ktorých sa zúčastnili aj žalovaný ako konateľ spoločnosti a primátor F. O. - X. L.. Podľa vyjadrenia primátora z januára 2012 musel ustúpiť tlaku jeho koaličného partnera, t.j. politickej strany Q.-SD zastúpenej žalobcom ako okresným predsedom tejto strany v O. a urobiť vyššie uvedenú výpoveď. Žalovaný o neporušení nájomnej zmluvy primátora presvedčil, čoho jednoznačným potvrdením je skutočnosť, že F. O. začalo so spoločnosťou F. s.r.o. rokovania o novej nájomnej zmluve. Rokovania o novej nájomnej zmluve prebiehali dlhšiu dobu, pričom na týchto stretnutiach primátor opakovane uviedol, že výpoveď nájomnej zmluvy urobil len na podnet žalobcu, ktorý mu zasa sľúbil, že „zachráni Z. s poliklinikou v O.“ a postupne ju oddíži, ale výlučne len v prípade, že primátor dá uvedenú výpoveď. Uvedené rokovania prebiehali s cieľom nájsť dohodu do júnového zasadnutia Mestskej rady v Hlohovci a následného rokovania F. zastupiteľstva. F. rada v O. na svojom rokovaní 21.06.2012 vzala na vedomie dohodu o skončení nájomnej zmluvy k 30.09.2012 a súčasne jednomyseľne rozhodla o odporúčení nájmu športovej haly a iných nehnuteľností spoločnosti F., s.r.o.. Následne však na rokovaní F. zastupiteľstva v O. konanom 28.06.2012 navrhol poslanec za Q.-SD pán P. M. A. stiahnuť z rokovania otázku nájomného vzťahu. Podľa vyjadrenia primátora pred poslancami F. zastupiteľstva za A. bola dôvodom stiahnutia uvedeného bodu z rokovania údajná nedôveryhodnosť spoločnosti spočívajúca v dlhoch spoločnosti voči štátu. Tieto informácie mal primátor podľa jeho vyjadrení od žalobcu. Následne nebola otázka nájomného vzťahu predmetom ani ďalších dvoch rokovaní mestského zastupiteľstva v septembri a novembri 2012, ale až v decembri 2012. V mesiaci november 2012 predložil žalobca primátorovi návrh zmluvy o nájme medzi mestom O. a spoločnosťou Q. O. s.r.o., pričom žalobca nástojil na tom, že toto je jediný priechodný návrh z jeho strany. Tento návrh sa snažili poslanci za Q.-SD predložiť na rokovaní F. rady v O. 06.12.2012, avšak bezúspešne. Napokon sa nová nájomná zmluva medzi F. O. a spoločnosťou F., s.r.o., schválená F. radou v O. už 21.06.2012, dostala na rokovanie F. zastupiteľstva až 13.12.2012 a bola aj drvivou väčšinou hlasov poslancov schválená.

Žalovaný ďalej poukázal na to, že žalobca sa nijako neohradil voči tvrdeniu žalovaného, že využíva ľudí na to, aby ťahal nitkami. Žalobca napadol iba názor žalovaného o tom, že žalobca využíva ľudí vo svojom okolí aj na to, aby „robit zlobu“. Žalovaný svoje výroky v rozhovore založil na pravdivých informáciách, ktorými disponoval od dôveryhodných osôb a v rozhovore vyjadril svoj osobný a subjektívny názor na udalosti súvisiace s nájomnou zmluvou. To, že zo strany žalovaného nešlo o osobnú pomstu, ale o vyjadrenie vlastného názoru, preukazuje nielen samotný obsah rozhovoru, ale aj neskorší vývoj celej situácie. Ďalej žalovaný uviedol, že zavádzanie a zneužitie primátora videl a vidí v tom, že žalobca uviedol primátorovi nepravdivé údaje o spoločnosti F., s.r.o. ako o nájomcovi, očiernil a znevážil danú spoločnosť u primátora a zásadne spochybnil dôveryhodnosť, spoľahlivosť, serióznosť, dobrú povesť a dobré meno spoločnosti F., s.r.o. u primátora a aj v očiach F. O., keďže toto následne odkladalo schválenie novej nájomnej zmluvy s danou spoločnosťou niekoľko mesiacov.

Tvrdenie žalobcu, že nemá právnu spojitosť s Z. s poliklinikou O., ani s jej spoločníkmi, nie je pravdivé, pretože žalobca má právny vzťah so spoločnosťou Z. s poliklinikou O., s.r.o., a to z titulu zmlúv o pôžičkách či zmlúv o postúpení pohľadávok (podľa informácií dostupných žalovanému v celkovej výške približne 200.000,00 eur), o čom má žalovaný vedomosť jednak z informácií, ktoré odzneli počas rokovaní F. zastupiteľstva v O., jednak od členov dozornej rady spoločnosti Z. s poliklinikou O., s.r.o. a aj od terajšieho riaditeľa P. P. Q., pričom uvedené potvrdil verejne aj primátor. Ďalej žalovaný uviedol, že je verejne známy vzťah žalobcu a D.. V. F. A.. Žalovaný v rozhovore neuviedol a ani nepoukázal na to, že žalobca stojí za dlhom Z. s poliklinikou O.. Žalovaný iba položil rečnicke otázky. Negatívny výsledok hospodárenia spoločnosti Z. s poliklinikou O., s.r.o. počas obdobia výkonu funkcie konateľa D.. V. F. A. je v regióne známy a tiež bol predmetom mediálnej pozornosti (napr. v článku pod názvom „Sekera aj tunel?“).

Vo vyjadrení žalovaný ďalej uviedol, že 75 zdieľaní vôbec neznamená, že danú stránku zdieľalo 75 skutočných a rôznych ľudí. Vytvoriť profil na sieti Facebook je mimoriadne jednoduché a časovo nenáročné a nie je vôbec nereálne si predstaviť, že jedna osoba mohla vytvoriť viacero profilov, prostredníctvom ktorých by znásobila počet počítaných videní alebo zdieľaní, a tým vytvorila predstavu, že záujem o určitú stránku, článok, príspevok alebo tému je väčší, než v skutočnosti naozaj bol či je.

Zdieľanie rozhovoru cca 175 užívateľmi nemôže žiadnym spôsobom privodiť žiadnu ujmu vo vnímaní žalobcu približne 22.000 obyvateľmi O. a približne 5,39 milióna obyvateľov SR.

Žalovaný ďalej namietal, že žalobca vôbec nevymedzil dôvody, na základe ktorých považuje citované výroky žalovaného za neoprávnené zásahy do svojich práv chránených § 11 OZ a napokon vôbec nepreukázal, že jeho ľudská dôstojnosť alebo jeho vážnosť v spoločnosti bola v dôsledku rozhovoru v značnej miere znížená. Žalobca si nesplnil svoju procesnú povinnosť preukázať údajné difamačné pôsobenie výrokov žalovaného a zníženie svojej vážnosti a dôstojnosti v spoločnosti. Obsah rozhovoru spočívajúci vo výrokoch žalovaného nanajvýš predstavoval oprávnenú a prípustnú kritiku konania a správania žalobcu ako verejne známej a verejne činnej osoby. V prípade výrokov žalovaného o vplyve žalobcu na priebeh rokovaní o nájmomnom vzťahu medzi F. O. a spoločnosťou F., s.r.o. nešlo o skutkové tvrdenia, ktorých cieľom by bolo informovať verejnosť o úkonoch žalobcu alebo obviňovať ho z niečoho, ale šlo o hodnotiace úsudky a závery žalovaného ohľadom možného a z pohľadu žalovaného veľmi pravdepodobného vplyvu žalobcu na vyššie uvedený proces a tiež o ponúknutie názoru, ako si žalovaný vysvetľuje skutočnosť, že F. O. vypovedalo nájmnú zmluvu. Článok bol zverejnený v rubrike Horúca téma, ktorý nemá za primárny cieľ podať čitateľom informácie o prebiehajúcich alebo ukončených udalostiach, ale naopak, predložiť názory a komentáre vybraných oslovených respondentov na témy spoločenského a politického života v meste a regióne. Navyše, samotný žalovaný podáva viaceré zo svojich výrokov vo forme rečníckych otázok, t.j. otázok, na ktoré majú hľadať odpoveď samotní čitatelia. Zároveň je z povahy veci zrejmé, že ochrany dobrého mena a cti sa môže dovolávať iba ten, kto dobré meno a česť má. V O. sú verejnosti známe aj také aktivity žalobcu, o ktorých, zdá sa, že u verejnosti nie je dobrá mienka, a ktoré legitímne nastroľujú otázku, či má žalobca naozaj u verejnosti dobré meno, pričom poukázal na výtlačky článkov a názorov k nim. Žalovaný navrhol, aby Okresný súd Trnava žalobu ako nedôvodnú zamietol a zaviazal žalobcu k náhrade trov konania.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou zo dňa 11.12.2012, výpisom z Obchodného registra SR spoločnosti F., s.r.o., výtlačkom z internetových stránok -G. a G. noviny č.l. 13 až 17, výpisom z Obchodného registra SR Nemocnice s Poliklinikou Hlohovec s.r.o., A. K., spol. s r.o., A. - ČP, spol. s r.o., A. E., spol. s r.o., G. noviny č.l. XX, vyjadrením žalovaného zo dňa 06.03.2013, e-mailovou komunikáciou č.l. 47, Zmluvou o nájme nehnuteľností č.l. 48, Dohodou o skončení zmluvy o nájme nehnuteľností č.447/2008, e-mailovou komunikáciou č.l. 64, Záznamom z rokovania F. rady v O. zo dňa 21.06.2012, Materiálom na zasadnutie F. zastupiteľstva č. 3, e-mailovou komunikáciou č.l. 91 s prílohami, Zmluvou o nájme nehnuteľností č.l. 96, Zápisnicou z rokovania Mestského zastupiteľstva v O. zo dňa 13.12.2012, výtlačkom zo stránky O.dnesXX.sk č.l. 107, fotokópiou z G. novín č. 22/2012, výtlačkom zo stránky O.sk č.l. 112 s diskusiou, čiastočným späťvzatím návrhu a zmenou petitu zo dňa 06.09.2013, fotokópiou z týždenníka X. X L. č.l. 139, žalobou z konania prebiehajúceho pred Okresným súdom Bratislava II sp.zn. 22Cb/32/2012, návrhom z konania prebiehajúceho pred Okresným súdom Banská Bystrica sp.zn. 2K/61/2012, žalobou z konania prebiehajúceho pred Okresným súdom Trnava sp.zn. 36Cb/51/2012, žalobou z konania prebiehajúceho pred Okresným súdom Trnava sp.zn. 7Cb/68/2013 a rozsudkom č.l. 141 z tohto konania, vyjadrením žalobcu zo dňa 24.10.2014, Zápisnicou z rokovania F. zastupiteľstva v O. zo dňa 12.12.2013, monitoringom médií na č.l. 254 až 317, opravou žalobného návrhu zo dňa 03.12.2014, vyjadrením žalovaného zo dňa 03.03.2015, ako aj ostatným obsahom spisu, výsluchom žalobcu, žalovaného, svedkov, prednesom právnych zástupcov, keď na poslednom pojednávaní súd pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu v súlade s § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“).

Podľa § 118a ods. 1 OSP, vo veciach ochrany osobnosti podľa Občianskeho zákonníka, vo veciach ochrany podľa predpisov o masovokomunikačných prostriedkoch, v sporoch vyvolaných alebo súvisiacich s konkurzom a reštrukturalizáciou, o základe veci v sporoch o ochranu hospodárskej súťaže, o základe veci v sporoch o ochranu práv porušených alebo ohrozených nekalým súťažným konaním, o základe veci v sporoch z porušenia alebo ohrozenia práva na obchodné tajomstvo sú účastníci povinní opísať rozhodujúce skutočnosti o veci samej a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do skončenia prvého pojednávania; to neplatí, ak neboli splnené podmienky na vykonanie prvého pojednávania a došlo k jeho odročeniu (§ 101 ods. 2).

Podľa § 118a ods. 2 OSP, na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd neprihliada; to neplatí, ak ide o skutočnosti alebo dôkazy, ktoré vyšli najavo po prvom pojednávaní, ktoré účastník nemohol bez svojej viny včas uviesť a ktorými má byť spochybnená vierohodnosť vykonaných dôkazných prostriedkov.

Podľa § 118a ods. 3 OSP, o povinnostiach podľa odseku 1 a o následkoch ich nesplnenia musia byť účastníci poučení najneskôr v predvolaní na prvé pojednávanie vo veci.

Ku koncentračnej zásade v zmysle § 118a OSP súd uvádza, že vyššie uvedené dokazovanie bolo vykonané v súlade s touto zásadou, keď o povinnosti podľa odseku 1 boli účastníci poučení v poučení na č.l. 157, doručenom im pri predvolaní na pojednávanie na termín 25.03.2014, ktoré pojednávanie sa však neuskutočnilo. Prvé pojednávanie, ktoré sa po poučení účastníkov v zmysle § 118a ods. 3 OSP uskutočnilo, bolo pojednávanie dňa 21.10.2014. Z uvedeného dôvodu súd prihliadol na dôkazy označené do skončenia pojednávania dňa 21.10.2014, nakoľko o povinnosti podľa § 118a ods. 1 OSP a o následkoch ich nesplnenia boli účastníci poučení až pred týmto pojednávaním, pričom uvedená skutočnosť nemôže byť účastníkom na ujmu.

Pokiaľ ide o námietku žalobcu, že výsluchom svedkov D. I. Z. a F. Q. I. došlo k porušeniu koncentračnej zásady, súd uvádza, že výsluch týchto svedkov navrhol žalovaný už vo svojom vyjadrení zo dňa 06.03.2013, t.j. pred poučením v zmysle § 118a OSP, pričom na neskoršom pojednávaní na tomto návrhu iba zotrval, a preto vykonaním tohto dôkazu k porušeniu koncentračnej zásady nedošlo.

Z vykonaného dokazovania zistil súd nasledovný skutkový stav:

Dňa 28.11.2012 bol v dvojtýždenníku G. noviny, číslo XX, ročník D.. v rubrike „Horúca téma“ uverejnený rozhovor so žalovaným zverejnený pod titulom „Koniec hádzanej?“ s podtitulom „F. bojuje o halu, vraj ide o osobnú pomstu“, a to na stranách 10 až 11, so začiatkom článku na titulnej strane. Súčasťou rozhovoru boli výroky žalovaného uvedené v petite žaloby po pripustení druhej zmeny jej petitu, ktoré výroky sú citované vyššie.

Na pojednávaní dňa 02.12.2013 žalobca v zastúpení právnym zástupcom poukázal na články v týždenníku X. X dní, pričom uviedol, že ide o dôkaz, ktorý sa už týka väčších rozmerov, nakoľko je celoslovenským časopisom a vyšiel tesne pred voľbami do vyšších územných celkov. V tomto článku sa uvádza zo strany žalovaného, že žalobca chce dostať Z. v O. do exekúcie alebo do konkurzu. Žalovaný je podnikateľom, nemá nič spoločné s nemocnicou v O.. Čo sa týka tvrdenia žalovaného, že tento mal údajne ako občan, byť požiadaný novinármi na vyjadrenie sa k určitej téme, G. noviny vydáva spoločnosť M., ktorej jediným spoločníkom je manželka žalovaného, je aj jedným z dvoch konateľov, pričom žalovaný bol donedávna tiež spoločníkom tejto spoločnosti. V podstate je žalobca toho názoru, že ide o súkromné noviny žalovaného a jeho rodiny. Ide o obchodný spor, ktorý má žalovaný so žalobcom. Žalobca pociťuje obmedzenie svojej politickej činnosti ako okresný predseda strany Q. v O..

Pri výsluchu účastníka konania žalobca uviedol, že pozná žalovaného od roku 2006, keď žalobcu požiadal ešte s jedným pánom o pomoc pri developerskom projekte. Žalobca je poslancom Z. rady od roku XXXX. Následne sa dostali až tak ďaleko, že sú v súdnych sporoch. Okrem žalovaného pomohol aj ďalšiemu pánovi J. V.. Pripravovali spoločne projekt výstavby bytového domu na B. ulici v B. B.. Menovaní uzatvárali zmluvy a hrozila im pokuta z omeškania s peňažným plnením do výšky 30 miliónov Sk. On pomohol tejto spoločnosti tak, že požičal postupne viac peňazí, a to cca. 2 milióny eur. Pán V. bol v tomto developerskom projekte generálnym dodávateľom a projektantom a žalovaný bol predseda predstavenstva tejto spoločnosti a robil reklamu a predaj bytov. Spoločnosť sa nazývala „T. servis a.s.“ so sídlom v B. B.. Žalovaný robil túto záležitosť cez spoločnosť F. s.r.o. v ktorej bol jediným spoločníkom a konateľom aj so svojou manželkou. Celý projekt začal úspešne a bol financovaný úverom zo Slovenskej sporiteľne. Každý z nich troch podľa dohody požičali spoločnosti 15 miliónov Sk, toto bolo v roku 2006. Keďže Slovenská sporiteľňa potrebovala ďalšie zdroje a žalovaný a pán V. nemali tieto peniaze, žalobca požičal ďalších 1 milión eur. Žalobca bol ten, kto finančne najviac pomohol. Za činnosť sa vyplácali peniaze dvom akcionárom, resp. ich firmám. Vyčerpal sa celý úver a všetky vlastné zdroje a bol určený aj termín vrátenia peňazí Slovenskej sporiteľni. Keďže jeden akcionár a jeho firmy meškali s dokončením a druhý akcionár meškal s predajom, tak spoločnosť nemala z akých peňazí vrátiť tento úver a Slovenská sporiteľňa im 22 dodatkami stále predlžovala termín úhrady. Tu v tomto období nastal spor v spoločnosti v roku 2009, keď žalobca vysvetlil žalovanému, že takto sa ďalej konať nemôže. Vysvetlil mu, že ako predseda predstavenstva a štatutár si nemôže platiť peniaze do svojej vlastnej spoločnosti, keď neplní povinnosti voči Slovenskej sporiteľni, tam nastal rozpor medzi nimi dvoma. Tak isto vysvetlil aj pánovi V., že tým, že mešká so stavbou, tak vlastne spoločnosť T. nebude mať peniaze na vrátenie úveru. Okrem

toho rozpočtové náklady stavby počas tejto výstavby zvýšil o cca. 80 miliónov Sk. Prišli do rozporu tak, že obidvaja pán V. aj žalovaný sa postavili proti žalobcovi. Je toho názoru, že obidvom išlo čiste o peniaze. Žalobca ďalej uviedol, že bol dlhoročným pracovníkom Q. O., myslí si, že bol uznávaným odborníkom v oblasti vývoja liekov a farmaceutického priemyslu, mal veľa priateľov a priaznivých ľudí, ktorí s ním vždy dobre vychádzali. Tým, že vyšli články od žalovaného, musel vysvetľovať viacerým ľuďom, čo je vlastne pravda, pretože sa ho na to pýtali. Nechce manželku zaťahovať do tejto veci, ktorá má z tejto veci dosť veľkú traumu, a nebude ju navrhovať ako svedkyňu vo veci. Žalovaný aj v poslednom článku, ktorý predložil právny zástupca žalobcu, tvrdí nepravdu, keď tvrdí, že žalobca chce uvaliť exekúciu alebo dostať nemocnicu do konkurzu. Žalobca pracuje vo výbore pre zdravotníctvo v Národnej rade, je členom výboru, nie je poslancom F. zastupiteľstva. Je toho názoru, že žalovaný nie je zainteresovaný do riešenia veci s Nemocnicou v O. a nemôže mať žiaden záujem, chce ho týmto iba ďalej očierňovať. Kontakty nemá so žalovaným od roku 2009. Kolegovia v Z. rade sa ho tiež pýtali na určité súvislosti s týmito článkami, vedeli o jeho developerskej činnosti. Boli prekvapení tým, že žalobca mal podviesť žalovaného, čo sa objavilo v predmetnom článku. Žalobca je toho názoru, že títo jeho kolegovia tomuto neveria, lebo ho poznajú. Čo sa týka nájomnej zmluvy, ktorú mala uzatvorenú spoločnosť F., bola uzatvorená s F. O. na základe prísľubu spoločnosti F., že vybuduje v O. športový areál, toto bolo v roku 2004 alebo 2005. Z tohto dôvodu dostala spoločnosť F. do prenájmu priestory od F. O., a to športovú halu a pozemky. Žalobca prisľúbil spoločnosti F. pomoc v tom, že bude zo svojej pozície poslanca vplývať na to, aby spoločnosť získala financie na výstavbu tohto športového areálu z eurofondov. Toto sa mu nepodarilo. Podmienkou dlhodobého prenájmu bolo, že spoločnosť získa tieto prostriedky, a že začne výstavbu športového areálu. Nakoľko sa toto neuskutočnilo, tak spoločnosť F. porušila zmluvu s F. O., a preto na základe týchto skutočností došlo k vypovedaniu zmluvy zo strany F. O.. V tejto dobe ešte nemali konflikt, riešilo sa to v developerskom projekte, následkom potom vznikol konflikt. F. O. dostalo dotáciu od F. školstva vo výške 4,5 milióna korún, na účely podpory športu v O. a rekonštrukciu hádzanárskej haly. Tieto peniaze všetky z F. išli všetky spoločnosti F. za tieto peniaze bola hala zrekonštruovaná. O tomto žalovaný vo G. novinách nič nepísal. Mal by to písať, aby občania Mesta O. vedeli pravdu o investícii. Žalobca ďalej uviedol, že on sa zásadne pričínil o to, že peniaze prišli do F. O. na tento účel. Všetky peniaze skončili vo firme pána V. X., ktorý je predsedom hádzanárskeho klubu alebo konateľom. Okrem toho, že pomohol vybaviť peniaze pre F. O., ktoré použilo potom peniaze na rekonštrukciu športového areálu, zachránil žalovaného pred zaplatením 30 miliónov pokuty v súvislosti s developerským projektom, na druhej strane je toto jeho odmena voči nemu, tým, že uvádza nepravdy v týchto podaniach, tým, že klame vo vlastných médiách, nezastavuje sa ani pred tým, že ho ohovára aj v celoštátnych médiách, tiež v denníku V. uviedol článok, tento sa týkal športovej haly v O., kde bola vyfotená športová hala pred rekonštrukciou a po rekonštrukcii a bolo tam napísané, že spoločnosť F. zrekonštruovala športovú halu v O. a teraz má prísť o nájomnú zmluvu. Žalobca je toho názoru, že čitateľ, ktorý čítal tieto články mal pocit, že firma F. žalovaného doriešila celú záležitosť, keď navyše je tam napísané, že túto rekonštrukciu urobila firma F. a nič iné. Žalobca zatiaľ nepodal nejaké svoje stanovisko v iných novinách o celej veci a podal predmetnú žalobu o ochranu osobnosti. Na otázku právneho zástupcu žalovaného uviedol, že na úrovni okresu boli jednanie strany Q. aj o záležitostiach so žalovaným. Na úrovni mesta bolo jednanie za prítomnosti členov Q. a bolo dohodnuté, v akom smere a ako sa bude konať so športovou činnosťou F. O.. V súvislosti s riešením vecí ohľadom športu v O. sa žalobcu pýtali jeho stranícki kolegovia, čo je pravda, v akom rozpore sú so žalovaným, pretože každý vedel, že žalobca pomáha žalovanému v developerskom projekte. Na nadriadenom straníckom orgáne Q. v Trnave mu bolo vytknuté, resp. boli na neho dotazy, aká je situácia v súvislosti s tvrdením žalovaného v článkoch. Pretože jeho znevažovanie by aj ako zástupcu okresného predsedu Q. poškodilo nielen jemu ale aj strane Q.Q. Neboli voči nemu vyvozené dôsledky s prípadným možným odvolaním ako predsedu strany Q. v O. a to v prípadnej súvislosti so žalovaným. Tak isto sa mandátový a imunitný výbor Z. nezaoberal touto kauzou. Vecou sa zaoberali resp. zaoberajú orgány činné v trestnom konaní. Tiež poslanecký klub strany Q. v Z. rade sa nezaoberal riešením otázky v súvislosti so žalovaným.

Pri výsluchu účastníka konania žalovaný uviedol, že v januári 2012 sa stretol s primátorom F. O. v jeho kancelárii, ktoré stretnutie inicioval sám, pretože z okolia počul, že má byť ukončený nájomný vzťah a pri tomto stretnutí mu primátor povedal, že to nie je pravda, že si váži jeho prácu, že zveľadil majetok mesta, že začal robiť s deťmi, prečo by to robil, a pritom táto výpoveď už bola podpísaná v pošte. V priebehu prvého polroka roku 2012 sa žalovaný stretol s primátorom opätovne, a pri tejto príležitosti mu primátor uviedol, že výpoveď nájomného vzťahu bola výsledkom a prianím koaličného partnera. Pri tomto boli prítomní iba oni dvaja. V decembri 2013 sa mu ospravedlnil za spory, ktoré boli, a ktoré uznal, že boli zbytočné. Rozhovor do G. novín žalovaný poskytol na základe žiadosti redaktorky, meno uviesť

nevie, rozhovor autorizoval. S výrokmi, ktoré sú tam uvedené, súhlasí. V žiadnom prípade by si nedovoliť poškodiť osobu alebo česť žalobcu ani inej osoby. K vyjadreniu primátora v podaní na čl. 36 uvádza, že takéto vyjadrenie primátor urobil v rámci viacerých rokovaní. Týchto rokovaní bolo 6-7 v rámci roka 2012. Na otázku právneho zástupcu žalobcu žalovaný uviedol, že mali spoločný developerský projekt v B. B.. Podľa jeho názoru spáchal žalobca podvod v rámci ich obchodných vzťahov. Nie je právoplatné rozhodnutie, že bol spáchaný trestný čin podvodu. Od 01.01.2013 je platná nová nájomná zmluva spoločnosti F. na halu a okolité pozemky. Túto novú nájomnú zmluvu podpisoval ten istý primátor. Vie o tom, že v nájomnej zmluve je dohodnuté nájomné vo výške 0,86 na m², pričom toto tam nie je uvedené výslovne, je tam uvedená cena ročného nájomného. Na otázku právneho zástupcu žalovaného žalovaný uviedol, že žalobca presadzoval v II. polroku roku 2012 uzatvorenie nájomnej zmluvy športovej hale v prospech inej osoby ako F. s.r.o., pričom na rokovaníach s primátorom a poslancami za A., bolo ich tam asi 5, pán D. V., primátor a žalovaný, bola predložená úplne iná nájomná zmluva, a to konkrétne medzi F. O. a spoločnosťou Q. na 5 rokov. Zmluva s treťou osobou uzatvorená nebola. Podľa jeho názoru si mohol žalobca následne rozmyslieť svoje pôvodné stanovisko k nájomnej zmluve vo vzťahu k spoločnosti F. s.r.o., prehodnotiť ho ako nesprávne alebo zlé a následne súhlasiť s uzatvorením novej nájomnej zmluvy, a to pod tlakom verejnosti, poslancov A., Q., nakoľko zmluva so Q., ktorá bola predložená, ohrozovala fungovanie hádzanej v O.. Žalovaný ďalej uviedol, že článok vo G. novinách vznikol tak, že bol oslovený od redaktora G. novín, on sám rozhovor neinicioval. Na žalobcu v roku 2011 podal trestné oznámenie pre trestný čin podvodu, vydierania a iné, trestné oznámenie bolo odmietnuté ešte v roku 2011. Ďalšie trestné oznámenie podal v týchto dňoch, toto sa týka obchodných vzťahov, ako to predchádzajúce. Oni boli 3 akcionári zapojení v developerskom projekte v B. B. - žalovaný, žalobca a pán V.. Každý mal tretinu akcií, išli do developerského projektu, s tým, že si zobrali úver zo Q. sporiteľne. Po splatnosti úveru, kedy nedodrжали splatnosť ako spoločnosť, žalobca poza ich chrbát rokoval so Q. a ich spoločnosť dal do exekúcie. Z týchto dôvodov dali trestné oznámenie v roku 2011 a aj teraz v roku 2015. Žalovaný bol predseda predstavenstva tej spoločnosti a žalobca chcel odkúpiť akcie a ovládať spoločnosť. To, že bojoval proti nemu na regionálnej úrovni, to bol len vrchol ľadovca. Keď si to primátor uvedomil, mal záujem o novú nájomnú zmluvu. Žalobca stále do toho vstupoval. Dve spoločnosti, ktoré prejavili záujem o prenájom boli jeho spoločnosti. Na konci roku 2012 priniesli už vyhotovenú nájomnú zmluvu so Q. O.. Primátor to odmietol. Vtedy v decembri 2012 jednohlasne schválili novú nájomnú zmluvu.

Súd vypočul svedka X. L., ktorý na pojednávaní uviedol, že v roku 2011 sa stal X. F. bývalý koalíčný partner ho upozornil na zmluvu medzi F. a F., že sa neplní. Svedok zistil, že sa neplnili podmienky, zistil, že nie je dobrá v prospech F. O.. Stretol sa so žalovaným. Zrušili túto zmluvu výpoveďou a vytvárali novú zmluvu. Potom pracovali na novej zmluve 6-7 mesiacov, aby táto zmluva nebola jednostranná, aby bola v prospech oboch strán. Zmluvu uzatvorili v mesiaci november alebo december 2012. Predchádzal tomuto návrh, aby sa uzatvorila zmluva so Q., ktorá má v náplni hádzanú. V tomto období bolo veľké napätie v rámci F., či bude hádzaná alebo nie v meste. Zmluvu predložili zastupiteľstvu, toto bolo v decembri 2012. Po schválení zmluvy mestským zastupiteľstvom došlo k podpisu. V súčasnosti platí táto nová zmluva - od decembra 2012. Na otázku PZ žalovaného, či si žalobca prial, aby bola pôvodná nájomná zmluva medzi F. O. a F. vypovedaná, svedok uviedol, že žalobca ho upozornil na to, že zmluva nie je pre mesto výhodná, svedok to posúdil sám. Nemôže odpovedať, či si to žalobca prial alebo to chcel, medzi žalobcom a žalovaným je určitý osobný spor, s ktorým nechce mať nič spoločné. Žalobca k zmluve uviedol, že sa neplní. Žalobca chcel, aby bola zmluva uzatvorená so Q.. Nakoniec žalobca vyslovil, že chce aby to bola Q.. Svedok povedal, že nie, že to bude F.. Sám sa rozhoduje, tak sa rozhodol aj v tomto prípade. Stopercentne mu žalobca pre prípad výpovede danej nájomnej zmluvy nič nesľúbil. Na otázku právneho zástupcu, či mu uviedol žalobca v súvislosti s nájomnou zmluvou, ktorá bola vypovedaná, že zachráni Z. s poliklinikou v O., odpovedal svedok, že nevie, čo má na to odpovedať, nie. Žalobca mu neuvádzal skutočnosti o zadĺženosti spoločnosti voči štátu, daňovému úradu. Vždy hovoril o nejakej firme, ktorú majú spoločne v B. B.. Svedok sa nechcel zamiešať do sporu medzi žalobcom a žalovaným ohľadom ich firmy v B. B.. Na otázku žalovaného svedok uviedol, že neplnenie zmluvy bolo v tom, že podľa bodu 3 neboli vybudované nejaké objekty, ani do dnešného dňa novú zmluvu spoločnosť neplní, boli tam určité veci, ktoré sa mu nepáčili ako primátorovi, preto zmluvu vypovedal. Na otázku, v čom bola pôvodná nájomná zmluva nevýhodná pre Mesto, svedok uviedol, že nová zmluva je transparentnejšia, čitateľnejšia, pokiaľ sa robia väčšie investície, aby to bolo odsúhlasené F.. Svedok sa nevedel vyjadriť k otázke, či sa vyjadril, že musel ustúpiť tlaku koalíčných partnerov, politickej Q. Q.. Na otázku, aký mal vzťah žalobca so žalovaným, svedok uviedol, že sa nenávidia. Vyjadrenia žalovaného na žalobcu boli skôr negatívne. Ku komunikácii medzi svedkom a žalovaným svedok uviedol, že rokovania prebiehali slušne, boli tam určité názory, že či to je od žalobcu, či to tam musí byť alebo nie, žalovaný niekedy

zvýšil hlas, väčšinou to bolo seriózne jednanie, niekedy si zobral čas na riešenie, boli tam emócie také aj také, väčšinou to bolo slušné. Dnešný hádzanársky klub, ktorý ovláda žalovaný, sa volá Q. O.. Rokoval aj s pánom V., ktorý je prezidentom Q., pán V. odmietol za Q. túto zmluvu podpísať. Z poslancov 22 hlasovalo za - A., Q., 1 bol proti - pán B., ten ktorý navrhoval zmluvu so Q. Poslanci Q. hlasovali v tomto bode tak, že 5 alebo 6 poslancov hlasovalo za uzatvorenie zmluvy, 1 poslanec B. hlasoval proti, pretože chcel uzatvorenie zmluvy so Q.. Svedok si myslí, že žalovaný a pán V. sú v dobrom vzťahu, musia spolu aj vychádzať, aby to fungovalo. Na otázku, či považuje v rámci tejto kauzy informovanie v rámci G. novín za vyvážené, uviedol, že si myslí, že hrajú na svoju stranu, možno preto, aby boli predajné noviny, možno by sa zišlo viac názoru z druhej strany, sú to novinári, nemôže im rozkázať, sú jednostranní. Na otázku, či došlo ku skúmaniu výhodnosti alebo nevýhodnosti zmluvy z iniciatívy svedka alebo na podnet žalobcu, svedok uviedol, že opakuje, upozornil ho to, že sa zmluva neplní. Svedok ďalej uviedol, že uznáva, že v čase, keď so žalovaným hovoril, že zmluvu nezruší, napriek tomu podpísal výpoveď, pričom nevie uviesť, či túto výpoveď podpísal predtým ako žalovanému povedal, že zmluvu nezruší alebo to bolo potom. Nevie sa vyjadriť, prečo keď bola nová zmluva vyhotovená v lete 2012, bola 2 krát stiahnutá. Návrh na uzatvorenie nájomnej zmluvy so Q. O. vyhotovil pán poslanec B.. Na poznámku právneho zástupcu žalovaného, že svedok uviedol, že sa mu pôvodná zmluva nezdała košér, a teraz inkasuje F. O. o 60% eur menej, svedok uviedol, že to považuje za košér, aby viac firma F. neplatila F. za nájom, ale viac mala na rekonštrukčné práce. Išlo o to, aby F. pomohlo hádzanej, aby sa viac dalo peňazí na opravu, rekonštrukciu a aby sa nemuselo toľko peňazí dávať na nájomné. Na otázku, či nešlo dosiahnuť tento cieľ uzatvorením dodatku k nájomnej zmluve, kde by sa znížilo nájomné, svedok uviedol, že nechce odpovedať už 3 krát na tú istú otázku. Ďalej svedok uviedol, že žalobca sa nezúčastňoval rokovaní, žalovaný bol účastný rokovaní. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, či mu ponúkal žalovaný koalíciu, ak sa svedok otočí žalobcovi chrbtom, svedok uviedol, že sem tam náznaky tam boli, nepamätá si, akou vetou to povedal. Ďalej svedok potvrdil, že na rokovaníach odznelo, že bude F. čeliť žalobe vo výške 800.000,- eur a že zo strany žalovaného bol vyvíjaný určitý znak nátlaku.

Súd vypočul svedkyňu F. Q. I., ktorá uviedla, že je zamestnancom spoločnosti F. na pozícii právnik, ale už viac ako 2 roky je na materskej dovolenke. Detailné informácie o tejto kauze nemá. Zúčastnila sa všetkých rokovaní ohľadom uzatvorenia druhej nájomnej zmluvy a výpoveďou prvej nájomnej zmluvy. Žalovaný mal záujem na ďalšom trvaní zmluvy. Riešili v prvom rade výpoveď, žalovaný komunikoval s vtedajším primátorom - p. L.. Podľa ich názoru bola neplatne vypovedaná nájomná zmluva. Mali v pláne aj napadnúť platnosť výpovede z nájmu, v prípade, že by nedošlo k inému riešeniu. Zisťovali dôvody u pána primátora, prečo bola vypovedaná nájomná zmluva, pretože tvrdil, že aj on má záujem na rekonštrukcii štadiónu, ktorú firmu viedol žalovaný. Pán primátor povedal, že v skutočnosti nešlo o jeho rozhodnutie, ale o rozhodnutie koaličného partnera. Presnú formuláciu si už svedkyňa nepamätá, toto bol záver, ktorý jej utkvel v pamäti. Toto primátor povedal v rámci rokovania, prítomní boli žalovaný, primátor a svedkyňa. Rokovanie sa uskutočňovalo na radnici. Nakoniec sa dohodli, že nájomná zmluva bude ukončená, ale bude uzatvorená ďalšia zmluva, ktorá bola nakoniec ešte výhodnejšia pre žalovaného. Takže v skutočnosti mal primátor záujem o trvanie nájomnej zmluvy, pretože inak by nepristúpil k uzavretiu novej zmluvy. Následne svedkyňa riešila konkrétne právne otázky novej zmluvy. Najprv sa venovali výpovedi, pretože tá prišla ako blesk z jasného neba, nečakane. Podľa jej názoru vtedajší pán primátor bol manipulovaný žalobcom. A najmä preto, že so žalovaným mal žalobca osobné spory. Spoločnosť F. predkladala F. potvrdenia, že nemá dlhy a nedoplatky na zdravotnom poistení a na daniach, z dôvodu, že chceli, aby preukázali, že spoločnosť je nájomcom, ktorý si riadne plní záväzky voči F., tak aby mohla pokračovať v nájme. Svedkyňa má taký dojem, že pán primátor vtedy tvrdil, že spoločnosť F. nie je schopná plniť si svoje záväzky, oficiálnym dôvodom výpovede F. bolo nesplnenie povinností vyplývajúcich z nájomnej zmluvy. Pričom tieto povinnosti spočívali v rekonštrukčných prácach. Myslí si, že spoločnosť F. nedlhovala zdravotným poisťovniam alebo daňovému úradu. Účtovníctvo nevidela, riešila právne otázky, ale myslí, že nie. Na otázku, prečo trvalo uzatvorenie druhej nájomnej zmluvy také dlhé obdobie - až 1 rok, svedkyňa uviedla, že im to netrvalo tak dlho vyjednať podmienky s pánom primátorom. Myslí si, že sa dohodli celkom rýchlo, netrvalo to viac ako pol roka. Problém bol myslí si, že so schvaľovaním nájomnej zmluvy, nie zo strany primátora, ale niektorých poslancov. Má taký dojem, že opäť za tým bol žalobca. Ona nebola prítomná na rokovaníach mestského zastupiteľstva. Má taký dojem, že žalobca nemal záujem na tom, aby bola zmluva obnovená. Túto informáciu mala z druhej ruky, od ľudí, ktorí sa zúčastňovali zasadnutí F. zastupiteľstva, a to aj ako poslanci a ako aj verejnosť. Je možné, že mala informáciu od poslanca F. B.. To bola pre nich dôležitá otázka, keď sa niekto zúčastnil, pán F. B. bol na niektorých zasadnutiach, potrebovali vedieť, či už bola zmluva schválená. Nespomína si, že by bol aj nejaký iný potencionálny nájomca.

Svedkyňa D. I. Z. pri výsluchu na pojednávaní uviedla, že je zamestnancom F. O., F. úradu O., vedúca oddelenia vnútornej správy. Výpoveď z nájomnej zmluvy bola daná 30.01.2012 prostredníctvom advokátskej kancelárie - G.. Bola doručená dňa 31.01.2012. Bola daná z dôvodu neplnenia povinností, ktoré boli uvedené v nájomnej zmluve, vybudovať na škvárovom ihrisku tenisové kurty. Na rokovaníach sa nezúčastňovala, boli to rokovania na úrovni koalíčných strán. Prebiehali rokovania ohľadom výpovede, ale mimo ich oddelenia. Pri uzatváraní novej nájomnej zmluvy sa zúčastnili až v mesiaci máj 2012. Návrh pripravoval P. Q.. Oni sa vyjadrovali k tejto zmluve z hľadiska financií, listov vlastníctva, a podobne, z hľadiska formálneho, aby zmluva spĺňala náležitosti, z hľadiska účtovníctva F., druhej strany a podobne. F. bol predložený na rokovanie zastupiteľstva v júni 2012, tento bol stiahnutý z rokovania poslancom F. zastupiteľstva za Q. pánom A.. Nevie z akých dôvodov. Na rokovaníach ohľadom výpovede zmluvy sa zúčastňovali zástupca advokátskej kancelárie, primátor a koalíčný partner-žalobca, tento zastupoval koalíčného partnera. Dostali príkaz od primátora, že by bola nejaká korektúra zmluvy, toto bolo na základe výsledku koalíčných rokovaní, toto sa premietalo do zmluvy. Pán primátor ich v podstate riadil. Primátor napríklad uviedol, že takéto ustanovenie treba pripomenkovať z dôvodu výstupov, pričom priamo uviedol, že ide o výstupy z koalíčných rokovaní. Domnieva sa, že aj podanie výpovede nájomnej zmluvy bola výsledkom koalíčných rokovaní, pretože pokiaľ by došlo k neplneniu zmluvy, ide to vždy cez ich oddelenie a toto sa realizovalo cez advokátsku kanceláriu. Oni, čo pracovali na oddelení, nemali vedomosť o tom, že spoločnosť F. je údajným dlžníkom poisťovní, daňového úradu, neskúmali to, hala fungovala, z ich strany nebol dôvod, aby sa týmto zaoberali. Nevie odpovedať na otázku, prečo F. O. takmer bezprostredne po podaní výpovede spoločnosti F. začalo rokovania s tou istou spoločnosťou o tom istom predmete nájmu, nezúčastňovala sa rokovaní. Mestu Hlohovec nebol oficiálne predložený návrh nájomnej zmluvy k športovej hale pre iného nájomcu, ale žiadosti boli predložené. Presne si už nepamätá, boli to dva subjekty, úplne mená si nepamätá. Dva subjekty si podali žiadosť, keď bola daná výpoveď, tiež požiadali o nájom, tým tretím subjektom bol F.. Nevie, či preferoval koalíčný partner strana Q. alebo žalobca niektorý z týchto subjektov na uzavretie zmluvy. Na otázku žalovaného, za akých okolností sa objavil návrh so Q. O., svedkyňa uviedla, že tento návrh predložil žalobca, bolo to asi v 10-tom mesiaci roku 2012. V podstate boli týmto prekvapení, pretože rokovania boli už v štádiu, keď mali byť predložené F. zastupiteľstvu na schválenie, od mája spolupracovali na novej nájomnej zmluve s F.. Tento návrh sa nedostal na rokovania F. rady ani F. zastupiteľstva. Na otázku, či teda Q. bola štvrtá, svedkyňa uviedla, že Q. je občianske združenie, čo zastupuje športovcov F. O., táto žiadosť nepredložila.

Podľa čl. 19 Ústavy slovenskej republiky (ďalej len „ÚSR“), každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

Podľa čl. 26 ods. 1 ÚSR, sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 OZ, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 OZ, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 OZ, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Z vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

Právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti a osobnej cti a sloboda prejavu, chránené článkami 19 a 26 ods. 1 ÚSR, sú ústavné práva, ktoré sa môžu dostať do kolízie. Takýto stret práv sa posudzuje práve pri aplikácii § 11 a nasl. OZ v súvislosti s uplatňovaním občianskoprávnej ochrany osobnosti. Súdy, posudzujúce kolíziu týchto ústavou chránených práv, musia dbať na to, aby s prihliadnutím k okolnostiam

konkrétneho prípadu, jednému z týchto práv nebola neodôvodnene daná prednosť pred právom druhým. Preto je potrebné skúmať intenzitu tvrdeného porušenia práva na ochranu osobnosti v spojitosti so slobodou prejavu a so zreteľom na požiadavku proporcionality uplatňovania týchto práv. Tvrdený zásah do práva na ochranu osobnosti pritom musí bezprostredne súvisieť s porušením chráneného základného práva, musí ísť teda o zásah neoprávnený, ktorý presiahne svojou intenzitou takú mieru, ktorú v demokratickej spoločnosti už nemožno tolerovať.

Pri porušení práva na ochranu osobnosti výroky žalovaného je potrebné pri skúmaní primeranosti tohto výroku rozlišovať, či ide o skutkové tvrdenie alebo hodnotiaci úsudok. Kým skutkové tvrdenie sa opiera o fakt ako objektívne existujúcu realitu, ktorej pravdivosť je overiteľná, hodnotiaci úsudok je subjektívnym názorom svojho autora. Pokiaľ ide o skutkové tvrdenie, porušenie práva na ochranu osobnosti môže spôsobiť iba také tvrdenie, ktoré je objektívne spôsobilé privodiť ujmu na cti alebo dobrej povesti osoby v očiach ostatných fyzických osôb, a teda pôsobiť difamačne. Takúto spôsobilosť je pritom potrebné posudzovať jednak podľa použitých výrazov a formulácií, ale zároveň aj podľa celkového dojmu, kedy je potrebné prihliadnuť ku všetkým okolnostiam, za ktorých k tvrdeniu došlo. Hodnotiaci úsudok nie je možné dokazovať, nakoľko ide o zaujatie určitého subjektívneho postoja osoby, je ale potrebné skúmať, či uvedený výrok má určitý skutkový základ, či je použitá forma jeho vyjadrenia je primeraná a či primárnym cieľom kritiky nie je hanobenie danej osoby namiesto toho, aby bol zásah do práva na ochranu osobnosti len nevyhnutným sprievodným javom oprávnenej kritiky. Zároveň je potrebné uviesť, že v prípade politikov ako verejne činných osôb sú kritéria posúdenia skutkových tvrdení a hodnotiacich úsudkov miernejšie, a to z dôvodu, že osoba verejne činná si musela vstúpením na verejnú scénu počítat s tým, že bude podrobená zvýšenému záujmu zo strany verejnosti a bude podliehať jej neustálemu hodnoteniu.

Predovšetkým je potrebné vziať do úvahy časové súvislosti, za ktorých bol uvedený rozhovor so žalovaným zverejnený. V konaní bolo svedeckými výpoveďami jednoznačne preukázané, že po výpovedi z nájmu bol nový nájomný vzťah medzi F. O. a spoločnosťou F., s.r.o. predmetom riešenia a rokovania od mája 2012, pričom žalobca mal v októbri 2012 predložiť návrh, aby bola nájomná zmluva uzavretá so Q. O.. Z predložených listinných dôkazov ďalej vyplýva, že nová nájomná zmluva medzi F. O. a spoločnosťou F., s.r.o. bola schválená F. radou v O. dňa 21.06.2012, avšak z rokovania F. zastupiteľstva v O. dňa 28.06.2012 bola stiahnutá a následne sa nedostala na rokovania zastupiteľstva v mesiacoch september a november 2012, ale na prerokovanie sa mala dostať až 13.12.2012. Uvedený rozhovor bol pritom zverejnený dňa 28.11.2012, teda pred zasadnutím F. zastupiteľstva dňa 13.12.2012. Z obsahu spisu je pritom zrejmé, že otázka nájomného vzťahu k športovej hale a problematika hádzanej v F. O. bola predmetom záujmu verejnosti, ako aj poslancov mestského zastupiteľstva (viď výpoveď svedka X. L. „v tomto období bolo veľké napätie v rámci F. či bude hádzaná alebo nie v meste“, rozprava na mestskom zastupiteľstve č.l. 102 a nasl., ako aj článok na stránke O.24.sk na č.l. 107). Z vyššie uvedeného kontextu má preto súd za to, že dopyt dvojtýždenníka G. noviny po rozhovore so žalovaným ako jedným z konateľov spoločnosti F., s.r.o. bol pochopiteľný. Napriek zlému vzťahu medzi žalobcom a žalovaným a skutočnosti, že vydavateľom dvojtýždenníka je spoločnosť, ktorej jedinou spoločníčkou je manželka žalovaného, nie je možné uzavrieť, že by zverejnenie rozhovoru ako takého bolo „objednávkou“ zo strany žalovaného za účelom osobnej pomsty voči žalobcovi. Zverejnený rozhovor žalovaného na v tom čase aktuálnu tému prenájmu športovej haly pred zasadnutím mestského zastupiteľstva možno s prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti (z júnového zasadnutia bola táto vec stiahnutá a zároveň na ďalších dvoch zasadnutiach na programe nebola), keď sa zároveň končila výpovedná lehota nájmu, považovať za legitímny nástroj na vyjadrenie sa k veciam verejným, ktorou otázka hlohoveckej hádzanej je.

Pokiaľ ide o samotné výroky žalovaného, ktorými podľa tvrdenia žalobcu malo byť zasiahnuté do práva na ochranu jeho osobnosti, súd sa nimi zaoberal jednotlivo aj v súvislostiach, pričom dospel k záveru, že žalobe nie je možné priznať úspech ani z časti.

(A) „Lebo si svojvoľne nasadil korunu všemohúceho, mocipána tohto mesta a podľa toho sa aj správa.“

Uvedený výrok je odpoveďou žalovaného na otázku, prečo sa treba pýtať žalobcu, prečo téma prenájmu športovej haly prichádza do mestského zastupiteľstva po takmer roku a krátko pred vypršaním výpovednej lehoty. Tento výrok súd nepovažuje za spôsobilý zasiahnuť do práva na ochranu osobnosti žalobcu, nakoľko ide o hodnotiaci úsudok vyjadrený prípustným obrazným spôsobom, pričom neboli

použitie žiadne hanlivé výrazy. V kontexte celého rozhovoru predstavuje uvedený výrok subjektívny názor žalovaného, že žalobca je ten, kto by mohol vedieť, prečo sa téma prenájmu športovej haly dostáva na rokovanie mestského zastupiteľstva tak neskoro. Z výpovede svedkyne D. I. Z. vyplýva, že návrh so Sportou predložil žalobca asi v októbri 2012, čím boli prekvapení, pretože rokovania boli už v štádiu, keď mali byť predložené F. zastupiteľstvu na schválenie, od mája spolupracovali na novej nájomnej zmluve s F.. Zároveň uviedla, že korektúry zmluvy sa robili na základe výsledku koalíčných rokovaní, toto sa premietalo do zmluvy. Svedok X. L. uviedol, že žalobca chcel zmluvu so Q.. Z preukázaných skutkových okolností teda vyplýva, že názoru žalovaného nechýba skutkový základ, a teda že žalovaný sa mohol subjektívne domnievať, že žalobca zasahuje do otázky nájomného vzťahu medzi F. O. a spoločnosťou F., s.r.o. a tento svoj názor bol oprávnený primeraným spôsobom vysloviť, pričom jeho formulácia nejde za hranice slušnosti v spoločnosti. Zároveň uvedený výrok predstavuje aj oprávnenú kritiku žalobcu ako politika, ktorú je tento ako verejne činná osoba povinný zniesť, nakoľko vstupom do politiky si musel byť vedomý, že takejto kritike bude podrobovaný, pričom táto kritika nepresahuje obvyklú mieru a súd ju považuje za primeranú.

(B), (1) Po skúsenostiach s pánom V. sa inak vyjadriť nemôžem. (2) Pán V. ma ako spoluakcionára v jednom spoločnom developerskom projekte podviedol a keďže žijem v dvadsiatom prvom storočí, môžem slobodne vyjadriť svoj názor. (3) Je najvyšší čas odkázať ľuďom, s ktorými tento pán manipuluje, aby sa nenechali ďalej zastrášať. (4) Nech si zachovajú svoju tvár a vlastnú hlavu na krku, aj keď to nie je niekedy jednoduché. (5) Po päťročnom obchodnom partnerstve poznám pána Vargu viac ako dobre a viem, čoho je schopný. (6) Za týmito slovami si stojím.“

Posudzujúc najskôr výrok v jeho celej citácii a v kontexte na predchádzajúci výrok má súd za to, že zmyslom tohto celého výroku bolo podporiť opodstatnenosť predchádzajúceho výroku žalovaného v tom zmysle, že žalovaný má so žalobcom negatívne skúsenosti, vie o ňom „svoje“ a z tohto odvodzuje svoj predchádzajúci názor o tom, že si žalobca „svojvoľne nasadil korunu všemohúceho, mocipána tohto mesta a podľa toho sa aj správa“.

Posudzujúc jednotlivé výroky, k týmto súd uvádza.

(1) Ide o podporné vyjadrenie, názor žalovaného, že sa nemôže vyjadriť inak, ako sa vyjadril v predchádzajúcom výroku (pozn. o „nasadení si koruny všemohúceho“), pretože má so žalobcom svoje skúsenosti. Žalobca pritom v žalobe ani neskôr netvrdil ani nepreukázal, že by týmto izolovaným výrokom mohlo byť vôbec zasiahnuté do ochrany jeho osobnosti. Súd má za to, že takýto výrok nie je ani skutkovým tvrdením ani hodnotiacim úsudkom spôsobilým zásahu do cti alebo dôstojnosti žalobcu.

(2) Ako skúsenosť uvádza, že ho žalobca ako spoluakcionára v jednom spoločnom developerskom projekte „podviedol“. Žalovaný pritom neuviedol, že sa žalobca dopustil trestného činu podvodu, kedy by išlo o čisto skutkové tvrdenie, ktorého pravdivosť by žalovaný musel preukázať právoplatným rozhodnutím v trestnom konaní. Z uvedeného výroku nemožno konštatovať, že by sa žalovaný snažil vykresliť žalobcu ako osobu páchajúcu trestné činy. Bez významu pritom je, že žalovaný skutočne podal na žalobcu trestné oznámenia, a teda z konania žalobcu sám usudzoval, že sa žalobca trestného činu dopustil. Dôležitá totiž je (a to je aj predmetom posudzovania), ako bol výrok formulovaný a ako sa formulácia výroku mohla javiť čitateľom, pretože k zásahu do práva na ochranu osobnosti mohlo dôjsť iba tým, že by výrok žalovaného bol v očiach verejnosti spôsobilý znížiť osobnú česť alebo dôstojnosť žalobcu, bez ohľadu na to, čo si v skutočnosti myslel žalovaný (keďže zverejnený bol iba výrok žalovaného a nie jeho myšlienky). Z uvedenej druhej vety výroku nie je pritom možné vyvodiť, že by malo ísť zo strany žalovaného o obviňovanie žalobcu zo spáchania trestného činu podvodu, ale uvedená formulácia vyznieva ako vyjadrenie názoru žalovaného, že bol žalobcom v rámci ich obchodných vzťahov podvedený, a to v zmysle synonyma „oklamáný“. Tomu, že ide o vyslovenie subjektívneho názoru žalovaného nasvedčuje aj dovetok „môžem slobodne vyjadriť svoj názor“. V kontexte celej vety potom slovo „podviedol“ neevokuje spáchanie trestného činu žalobcom ako skutkové tvrdenie, ale hodnotiaci úsudok na správanie sa žalobcu v rámci obchodných vzťahov so žalovaným, t.j. aký má žalovaný názor na toto správanie. Na druhej strane však treba uviesť, že aj v prípade tohto tvrdenia ako hodnotiaceho úsudku bolo potrebné, aby žalovaný v rámci rozhovoru opísal okolnosti, za ktorých bol zo strany žalobcu „podvedený“, aby si čitatelia mohli sami urobiť názor o tom, či je názor žalovaného opodstatnenou kritikou alebo nie. Napriek tomu, že tak žalovaný neurobil, je súd názoru, že uvedené tvrdenie nebolo spôsobilé zasiahnuť do osobnostných práv žalobcu, a to z nasledovných dôvodov.

Žalobca pri uvedenom výroku ničím neodôvodnil a nepreukázal, že by tento výrok bol spôsobilý zasiahnuť do jeho občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, a že by bol spôsobilý ich znížiť. K tomuto tvrdeniu žalovaného poukázal žalobca v žalobe iba na to, že práve voči žalovanému a spoločnosti F., s.r.o.

prebiehajú súdne konania na Okresnom súde Trnava, kde ako navrhovateľ vystupuje spoločnosť Arena servis, a.s., ktorá bola ich spoločným developerským projektom. Na pojednávaní dodal, že kolegovia v Z. rade sa ho tiež pýtali na určité súvislosti s týmito článkami, vedeli o jeho developerskej činnosti a boli prekvapení tým, že žalobca mal podviesť žalovaného, pýtali sa ho stranícki kolegovia, čo je pravda, v akom rozpore sú so žalovaným, pretože podľa vyjadrenia žalobcu, každý vedel, že žalobca pomáha žalovanému v developerskom projekte. Zároveň žalobca uviedol, že je toho názoru, že títo jeho kolegovia tomuto neveria, lebo ho poznajú. Nechce manželku zaťahovať do tejto veci, ktorá má z tejto veci dosť veľkú traumu, a nebude ju navrhovať ako svedkyňu vo veci.

Z uvedeného je zrejmé, že sám žalobca nemal z vyjadrenia o „podvedení“ dojem (a ani to netvrdil), že by išlo zo strany žalovaného o obviňovanie z trestného činu a že by sa cítil z tohto dôvodu očierňovaný v očiach verejnosti. Ak mal do práva na ochranu jeho osobnosti zasiahnuť uvedený výrok v zmysle, že žalobca žalovaného pri developerskom projekte „oklamal“, žalobca v konaní ničím nepreukázal, ako bol uvedený výrok spôsobilý zasiahnuť do jeho osobnostných práv. K výroku uviedol len toľko, že sa ho kolegovia na uvedené „pýtali“ (keď zároveň dodal, že tomu ani neverili), z čoho vôbec nevyplýva, ako bol výrok spôsobilý znížiť jeho osobnú česť. Zároveň výslovne nenavrhol vypočuť manželku ako svedkyňu. Z uvedeného nemožno inak ako konštatovať, že žalobca neunesol dôkazné bremeno tvrdenia, že by týmto výrokom mohlo dôjsť k zásahu do jeho osobnostných práv, keď súd má za to, že výrok uvedenú intenzitu (teda schopnosť spôsobiť ujmu na cti a dôstojnosti žalobcu) bez ďalšieho nedosahuje.

(3) (4) (5) V prípade týchto výrokov možno konštatovať, že ide o hodnotiace úsudky žalovaného vyjadrené v rámci kritiky verejne činnnej osoby nie neprimeraným spôsobom, a preto nespôsobilé zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobcu. Nadôvažok, ani v prípade týchto výrokov žalobca v žalobe ani na pojednávaní neuviedol, v čom vidí ich spôsobilosť zasiahnuť do práva na ochranu jeho osobnosti, a teda nepreukázal ich difamačné pôsobenie.

(6) Uvedený výrok nie je ani skutkovým tvrdením, ani hodnotiacim úsudkom, ale len vyjadrením stanoviska žalovaného k svojim výrokom, a preto by ním k zásahu do žalobcovho práva nemohlo dôjsť.

(C),„(1) Je to jeho osobná pomsta voči mojej osobe, pretože som si dovolil napriek jeho postaveniu a straníckej príslušnosti, ktorou sa všade oháňa, podniknúť kroky na ochranu mojich práv. (2) Využíva na to ľudí zo svojho okolia, aby ťahal nitkami a robil zlobu. (3) Keď si tí ľudia splnia úlohu, jednoducho ich odkopne. (4) Trebárs poliklinika. (5) Kto si vybral za predchádzajúceho konateľa V. F. A.? (6) Prečo práve za jeho éry sa vyšplhal dlh na takmer dva milióny eur? (7) Kooš sa stal jeho vazalom s podpisovým perom v ruke.“

Vo výrokoch ako celku žalovaný odpovedá na otázku, čo má žalobca spoločné s prenájmom športovej haly.

(1) Žalovaný vyjadruje svoj subjektívny názor, že situácia ohľadom prenájmu športovej haly je osobnou pomstou zo strany žalobcu. Uvedené tvrdenie je hodnotiacim úsudkom žalovaného, ktorému nechýba skutkový základ, ktorý bol v tomto konaní preukázaný, a síce, že to bol práve žalobca, ktorý dal primátorovi impulz (i keď išlo o rozhodnutie primátora) na vypovedanie pôvodnej nájomnej zmluvy, že žalobca chcel, aby bola zmluva uzatvorená s iným subjektom (výpoveď svedka X. L., ako aj výpovede svedkýň D. I. Z. a F. Q. I.) a zároveň s poukazom na zlé vzťahy medzi žalobcom a žalovaným (výpoveď svedka X. L.). Ak sa teda žalovaný za takejto situácie domnieval, že neuzavretie novej nájomnej zmluvy medzi F. O. a spoločnosťou F., s.r.o. je osobnou pomstou zo strany žalobcu a takýto názor v rozhovore vyjadril, nie je možné ho považovať za ničím nepodložený hodnotiaci úsudok.

(2) (3) V uvedených výrokoch vyjadruje žalovaný svoje subjektívne názory občana na osobu žalobcu, ktorý je ako politik verejne činnou osobou, a musí zniesť väčšiu mieru kritiky ako bežný občan. Zároveň tieto hodnotiace úsudky nepostrádali skutkový základ, keď napríklad v rozhovore v dvojtyždenníku G. noviny č. XX/XXXX v článku „Je to iba kšeft“ (č.l. 109) P. V., bývalý riaditeľ Z. s poliklinikou v O. uviedol, že žalobca „predstavoval nového konateľa, s ktorým už v októbri 2008 chodil po E. ako so psíkom“ a tiež, že „Hoci to nemôžem vydokladovať, som presvedčený, že celá táto akcia odštartovala už v roku 2008, keď tu behal poslanec D. V. a robil si kampaň. Cítil som, že je najvyšší čas odísť, pretože je záujem istých skupín, aby sa to tu zmenilo. Toto všetko nebola nezištná vec, ale dobre pripravený a vykalkulovaný plán.“, z čoho vyplýva, že názory žalovaného neboli ojedinelé. Pokiaľ ide o „robenie zloby“, uvedený názor žalovaného je podložený rovnakým spôsobom ako vyššie uvedený názor, že išlo o „osobnú pomstu“ (viď (1)).

(4) Uvedený výrok nespĺňa požiadavky na tvrdenie, ktorým by mohlo byť zasiahnuté do osobnostných práv žalobcu.

(5) (6) V prípade oboch výrokov ide o rečnícke otázky, na ktoré žalovaný nedáva odpoveď, a preto ich nie je možné považovať za tvrdenia, či už skutkové alebo hodnotiace, a preto do práv žalobcu zasiahnuť nemohli. Zároveň je z článkov „Je to iba kšeft“ (č.l. 109), „Sekera aj tunel?“ (č.l. 110) zrejmé, že tieto otázky boli predmetom verejnej diskusie.

(7) V prípade posledného výroku ide o hodnotiaci úsudok vo forme primeranej kritiky, na ktorú je žalovaný ako každý občan v rámci slobody prejavu oprávnený, a ktorú je žalobca ako verejne činná osoba povinný zniesť. Rovnako s poukazom na vyjadrenia bývalého riaditeľa Z. O. citované vyššie (body (2) (3)) nemožno konštatovať, že uvedený názor nemal skutkový základ.

(D)„(1) Skutočný dôvod pozná len on, prečo tak spravil. (2) Úprimne? (3) Pán V. schovaný za akúsi koalíčnú zmluvu medzi A. a Q. a na základe klamlivých informácií o mne a mojej spoločnosti primátora jednoducho zavádzal a zneužil. (4) Nehľadajte za tým nič viac len fakt, že to tak pán V. chcel, tak si to prial, aby ukázal svoju silu a ješitnosť.“

V uvedenom výroku ide o odpoveď žalovaného na otázku, aký bol podľa jeho názoru dôvod výpovede zo zmluvy od primátora mesta.

(1) Ide o názor žalovaného, že skutočný dôvod výpovede pozná len primátor, pričom voči uvedenému výroku nemožno zo strany žalobcu nijako namietat' a nemožno konštatovať, že by ním bolo možné zasiahnuť do práva na ochranu osobnosti žalobcu.

(2) Otázka rovnako nie je tvrdením spôsobilým zasiahnuť do osobnostných práv žalobcu.

(3)(4) Ide o hodnotiace úsudky, vyjadrujúce subjektívny názor žalovaného, ktorý je podložený faktickým základom preukázaným v konaní, a síce svedeckou výpoveďou X. L.. Svedok v konaní uviedol, že to bol žalobca, kto ho upozornil na zmluvu so spoločnosťou F. s.r.o., keď svedok si zároveň odporoval, keď najprv uviedol, že ho žalobca upozornil, že sa zmluva neplní a neskôr uviedol, že ho mal žalobca upozorniť, že zmluva nie je pre mesto výhodná. Nevedel presne konkretizovať, v čom presne sa zmluva neplnila, ani aké nevýhody v nej videl. Na poznámku právneho zástupcu žalovaného, že svedok uviedol, že sa mu pôvodná zmluva nezdała kóšer, a teraz inkasuje F. O. o 60% eur menej, svedok uviedol, že to považuje za kóšer, aby viac firma F., s.r.o. neplatila F. za nájom, ale viac mala na rekonštrukčné práce, keď podľa neho išlo o to, aby F. pomohlo hádzanej, aby sa viac dalo peňazí na opravu, rekonštrukciu a aby sa nemuselo toľko peňazí dávať na nájomné. Nevedel sa pritom vyjadriť na otázku, či nešlo dosiahnuť tento cieľ uzatvorením dodatku k nájomnej zmluve, kde by sa znížilo nájomné. Tieto výpovede si však navzájom odporujú a pôsobia nedôveryhodne, keď z nich nie je zrejmý jednoznačný dôvod výpovede nájomnej zmluvy (neplnenie zmluvy?, nevýhodná pre F.?, nevýhodná pre F.?). Zo svedeckej výpovede D.. I. Z. vyplynulo, že sa domnieva, že podanie výpovede nájomnej zmluvy bolo výsledkom koalíčných rokovaní, pretože pokiaľ dôjde k neplneniu zmluvy, ide to vždy cez ich oddelenie a toto sa realizovalo cez advokátsku kanceláriu. Za takýchto okolností možno konštatovať, že osobnému názoru žalovaného, vyjadrenému v uvedených výrokoch, a síce že výpoveď bola želaním žalobcu, ktorý využil svoje postavenie koalíčného partnera, a vplýval na primátora, nechýbal skutkový základ, nakoľko súd mal z rozporností v rámci svedeckej výpovede vtedajšieho primátora F. O. X. L. za preukázané, že iniciátorom preverovania nájomného vzťahu medzi F. a spoločnosťou F., s.r.o. bol práve žalobca, keď konkrétne dôvody pre výpoveď preukázané neboli, a zároveň bolo zo svedeckej výpovede X. L. preukázané, že žalobca sa so žalovaným „nenávidia“. Ak potom žalovaný nadobudol pocit, že žalobca primátora zavádzal a zneužil a výpoveď chcel sám žalobca, nie je možné považovať tento názor za ničím nepodložený. Spôsob vyjadrenia subjektívnych názorov žalovaného z hľadiska formy pritom neprekračuje prípustnú mieru, výroky nie sú hanlivé. Súd má za to, že ide o prípustné hodnotiace úsudky urobené v rámci slobody prejavu žalovaného.

Z vyššie uvedeného nemal súd ani pri jednom z výrokov za preukázané, že by niektorý z výrokov bol spôsobilý zasiahnuť do práva na ochranu osobnosti žalobcu, znížiť jeho osobnú česť a ľudskú dôstojnosť, a to z dôvodu, že 1. buď išlo o hodnotiace úsudky, ktoré mali preukázaný skutkový základ a zároveň neprekročili mieru prípustnej kritiky, alebo 2. išlo o hodnotiaci úsudok, ktorý síce skutkový základ preukázaný nemal (B2), ale nebolo zo strany žalobcu tvrdené ani preukázané, že by bol spôsobilý zasiahnuť do osobnostných práv žalobcu alebo 3. išlo o výroky nemajúce povahu ani skutkových tvrdení ani hodnotiacich úsudkov, a teda išlo výroky nespôsobilé zásahu do práva na ochranu osobnosti kohokoľvek. Bez významu potom zostáva, koľko osôb sa mohlo s uvedenými výroky oboznámiť, keďže žalobca ani pri jednom výroku nepreukázal difamačné účinky.

Súd mal pritom za dostatočne preukázané, že poskytnutie rozhovoru žalovaným nebolo samoúčelné, ale vyvolané aktuálnou situáciou nadchádzajúceho zasadnutia mestského zastupiteľstva, keď vyvstala potreba verejnej diskusie ohľadom prenájmu športovej haly, pričom nemožno vylúčiť, že práve uvedená diskusia viedla k schváleniu nájomnej zmluvy na zasadnutí mestského zastupiteľstva dňa 13.12.2012. Žalovaný je pritom tiež občanom SR, ktorý má Ústavou SR zaručenú slobodu prejavu, keď jeho vyjadrenia v kontexte celého článku sa priamo dotýkajú témy prenájmu športovej haly a jej pozadia. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že žalobca je politikom, teda verejne činnou osobou, ktorá musí zniesť väčšiu mieru kritiky, pokiaľ ide o hodnotiace úsudky. Išlo pritom o hodnotiace úsudky, ktoré boli primerané, a to čo do obsahu aj formy a nevybočili z medzí, ktoré boli potrebné na dosiahnutie sledovaného účelu, ktorým bolo nastolenie otázok týkajúcich sa pozadia riešeného nájomného vzťahu.

Ďalej súd považuje za potrebné uviesť, že poukazovanie zo strany žalobcu na články uverejnené v iných médiách ako dvojtýždenníku G. noviny (napr. X. X dní), nemohlo v tomto konaní preukazovať zásahy do osobnostných práv žalobcu, nakoľko predmetom konania je ochrana osobnosti, do ktorej malo byť zasiahnuté v zmysle petitu žaloby iba konkrétnymi výrokmi z článku vo G. novinách.

Pokiaľ ide o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, nakoľko nemal súd za preukázané, že by bol niektorý z výrokov spôsobilý zasiahnuť do dôstojnosti žalobcu alebo jeho vážnosti v spoločnosti, nie je možné vôbec hovoriť o ich znížení v značnej miere v zmysle ustanovenia § 13 ods. 2 OZ, a z tohto dôvodu súd žalobu aj v tejto časti považoval za nedôvodnú.

Keďže súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že k zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobcu výrokmi žalovaného v predmetnom rozhovore nedošlo, žalobu v celom rozsahu, t.j. v časti požadovaného ospravedlnenia, ako aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, vo výroku I. zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 OSP, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 160 ods. 1 veta prvá OSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu.

Podľa § 149 ods. 1 OSP, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP s poukazom na § 151 ods. 1 OSP, keď priznal plne úspešnému žalovanému právo na náhradu trov konania od žalobcu, a to v sume 1.930,24 eura titulom náhrady trov právneho zastúpenia.

Súd preskúmal vyúčtovanie trov právneho zastúpenia v zákonnej lehote predloženej právny zástupcom žalovaného a priznal žalovanému náhradu trov právneho zastúpenia v nasledovnej výške:

- odmena advokáta za 7 úkonov právnej služby á 91,29 eura (prevzatie a príprava právneho zastúpenia dňa 26.02.2013, písomné podanie na súd vo veci samej - vyjadrenie zo dňa 06.03.2013, účasť na pojednávaní dňa 02.12.2013, účasť na pojednávaní dňa 21.10.2014, účasť na pojednávaní dňa 20.11.2014, účasť na pojednávaní dňa 29.01.2015, účasť na pojednávaní dňa 10.03.2015), (§ 14 ods. 1 písm. a), b) vyhl.č. 655/2004 Z.z. v znení účinnom do 30.06.2013 a § 13a ods. 1 písm. d) vyhl. č. 655/2004 Z.z. v znení účinnom od 01.07.2013), spolu 639,03 eura,
- režírný paušál pri úkonoch právnej služby: 3x 7,81 eura, 2x 8,04 eura, 2x 8,39 eura, (§ 16 ods. 3 vyhl.č. 655/2004 Z.z.), spolu 56,29 eura,
- cestovné výdavky za cestu na pojednávanie a späť dňa 02.12.2013 (chybou v písaní uvedené 04.12.2013 - správny dátum na 1. strane vyčíslenia) osobným motorovým vozidlom Golf (Banská Bystrica - Trnava a späť); 336 km; spotreba 5,1 L/100 km; cena PHM 1,314 eura/L; náhrada 0,183 eura/km) t.j. 84,01 eura + cestovné výdavky za cestu na pojednávanie dňa 21.10.2014 osobným motorovým vozidlom Seat (Banská Bystrica - Trnava); 170 km; spotreba 6,6 L/100 km; cena PHM 1,295 eura/L; náhrada 0,183 eura/km) t.j. 45,64 eura + cestovné výdavky za cestu z pojednávania dňa 21.10.2014

osobným motorovým vozidlom Seat (Trnava - Banská Bystrica); 166 km; spotreba 6,6 L/100 km; cena PHM 1,309 eura/L; náhrada 0,183 eura/km) t.j. 44,72 eura + cestovné výdavky za cestu na pojednávanie a späť dňa 20.11.2014 osobným motorovým vozidlom Seat (Banská Bystrica - Trnava a späť); 336 km; spotreba 6,6 L/100 km; cena PHM 1,291 eura/L; náhrada 0,183 eura/km) t.j. 90,12 eura + cestovné výdavky za cestu na pojednávanie a späť dňa 29.01.2015 osobným motorovým vozidlom Seat (Banská Bystrica - Trnava a späť); 336 km; spotreba 6,6 L/100 km; cena PHM 1,09 eura/L; náhrada 0,183 eura/km) t.j. 85,66 eura + cestovné výdavky za cestu na pojednávanie a späť dňa 10.03.2015 osobným motorovým vozidlom Seat (Banská Bystrica - Trnava a späť); 336 km; spotreba 6,6 L/100 km; cena PHM 1,05 eura/L; náhrada 0,183 eura/km) t.j. 84,77 eura, (§ 16 ods. 4 vyhl.č. 655/2004 Z.z.), spolu 434,92 eura;

- náhrada za strata času pri ceste na pojednávania a späť dňa 02.12.2013 za 7 polhodín á 13,01 eura, t.j. 91,07 eura + náhrada za strata času pri ceste na pojednávanie a späť dňa 21.10.2014 za 7 polhodín á 13,40 eura, t.j. 93,80 eura + náhrada za strata času pri ceste na pojednávanie a späť dňa 20.11.2014 za 7 polhodín á 13,40 eura, t.j. 93,80 eura + náhrada za strata času pri ceste na pojednávanie a späť dňa 29.01.2015 za 7 polhodín á 13,98 eura, t.j. 97,86 eura + náhrada za strata času pri ceste na pojednávanie a späť dňa 10.03.2015 za 7 polhodín á 13,98 eura, t.j. 97,86 eura (§ 17 ods. 1 vyhl.č. 655/2004 Z.z.), spolu 474,39 eura;

- náhrada hotových výdavkov za poplatok za parkovanie počas pojednávania dňa 21.10.2014 v sume 1,00 euro, dňa 20.11.2014 v sume 1,00 eur, dňa 29.01.2015 v sume 1,20 eura, dňa 10.03.2015 v sume 0,70 eur (§ 15 písm. a) vyhl.č. 655/2004 Z.z.), spolu 3,90 eura;

celkom 1.608,53 eura + 20% DPH (právny zástupca žalovaného preukázal, že je plateľom DPH) = 1.930,24 eura.

Podľa § 10 ods. 8 vyhlášky MSSR č. 655/2004 Z.z. (v znení účinnom od 01.06.2009), vo veciach ochrany osobnosti podľa Občianskeho zákonníka, vo veciach ochrany podľa predpisov o masovokomunikačných prostriedkoch, vo veciach ochrany osobných údajov alebo vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva je tarifnou hodnotou 1000 eur, ak sa nežiada náhrada nemajetkovej ujmy, a 2000 eur, ak sa žiada náhrada nemajetkovej ujmy.

V zmysle vyššie citovaného ustanovenia vypočítal súd základnú sadzbu tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby vychádzajúc z tarifnej hodnoty 2.000 eur, nakoľko v konaní išlo o ochranu osobnosti so súčasnou požiadavkou na náhradu nemajetkovej ujmy. Z uvedeného dôvodu sa pri stanovení základnej sadzby tarifnej odmeny nevychádza z výšky peňažného plnenia (§ 10 ods. 2 vyhlášky), ale zo sumy 2.000 eur (§ 10 ods. 8 vyhlášky), kedy odmena za jeden úkon právnej služby predstavuje sumu 91,29 eura (porovnaj napr. uznesenie NS SR sp.zn. 6 M Cdo 7/2010 z 26.01.2011: „Dovolaací súd sa stotožňuje s názorom generálneho prokurátora, že v konaní o ochranu osobnosti pre určenie hodnoty veci, od ktorej sa odvíja základná sadzba tarifnej odmeny advokáta za jeden úkon právnej služby, nie je rozhodujúca výška požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch (predstavujúca len jednu z foriem - právnych prostriedkov ochrany tohto práva). Rozhodujúca je hodnota osobnostných práv, o ochranu ktorých v konaní ide. Keďže hodnotu týchto práv nemožno vyjadriť v peniazoch, bolo potrebné základnú sadzbu tarifnej odmeny advokáta za jeden úkon právnej služby určiť podľa § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení do 31. 5. 2009 (v znení platnom v čase vykonania úkonov právnej služby), t.j. ako jednu trinástinu výpočtového základu. Tento výklad rešpektuje osobitný charakter konania o ochranu osobnosti, primeranosť výšky odmeny ako aj skutočnosť, že rozsah náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je výsledkom voľnej úvahy súdu. Správnosť takejto interpretácie v podstate potvrdila aj zmena právnej úpravy vykonaná vyhláškou č. 209/2009 Z.z. účinnou od 1. 6. 2009, ktorá vo veciach ochrany osobnosti určila hodnotu veci pevnou sumou.“)

Súd nepriznal žalovanému náhradu za odmenu a režijný paušál pri úkone právnej služby „písomné podanie na súd vo veci samej - podanie vyjadrenia z 03.03.2015“, nakoľko tento úkon nepovažoval za účelný, pretože na zaslanie vyjadrenia nebol právny zástupca osobitne vyzvaný, keď zároveň bolo možné uvedené vyjadrenie predniesť na nasledujúcom pojednávaní.

Pri cestovných náhradách bola cena pohonných hmôt v súvislosti s vykonanou cestou preukázaná pokladničným dokladom iba pri ceste z pojednávania dňa 21.10.2014, ostatné predložené pokladničné doklady neboli vystavené v dňoch uskutočnených ciest, a preto súd vychádzal z priemerných cien motorovej nafty v príslušných týždňoch v rokoch 2013-2015, zverejnených na stránke Štatistického úradu SR. Nakoľko však v prípade ciest dňa 02.12.2013, 29.01.2015 a 10.03.2015 boli uplatnené ceny

PHM nižšie ako priemerné, súd vychádzal z týchto uplatnených nižších cien za 1 liter PHM. Pri ceste na pojednávanie dňa 21.10.2014 a pri ceste na pojednávanie a späť dňa 20.11.2014 vychádzal súd z priemerných cien motorovej nafty zverejnených na stránke Štatistického úradu SR.

Pri priznaní náhrady za stratu času mal súd za to, že vyčíslenie trvania jednotlivých ciest zodpovedá realite, keď podľa stránky vzdialenosti.sk trvá najkratšia trasa z Banskej Bystrice do Trnavy 1 hodinu 33 minút, čo pri ceste tam aj späť predstavuje 186 minút, t.j. 7 polhodín straty času pri jednej ceste.

Súd nepriznal žalovanému náhradu za poštovné za zaslanie vyjadrenia dňa 07.03.2013, nakoľko má za to, že uvedená náhrada je obsiahnutá v priznanom režijnom paušále 7,81 eura, pričom podporne poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 9So 90/2011 zo dňa 13.10.2011, podľa ktorého „Argument žalobcu, že režijným paušalom sa kryjú iba miestne telekomunikačné výdavky a preto si nárokuje osobitne aj náhradu za poštovné mimo svojho sídla v danom prípade neobstojí, keďže poštovné je v rámci Slovenskej republiky pre jednotlivé kategórie zásielok jednotné, bez ohľadu na reálnu vzdialenosť adresy odosielateľa a adresáta. Z vyššie citovaných ustanovení (pozn. súdu: § 15 a § 16 ods. 3 vyhlášky MSSR č. 655/2004 Z.z.) vyplýva záver, že náhrada výdavkov vo výške jednej stotiny výpočtového základu kryje aj výdavky vynaložené na poštovné bez ohľadu na to, či išlo o zásielku doručovanú v mieste (obci), kde má advokát kanceláriu alebo mimo takého miesta.“ Poštovné za zaslanie vyjadrenia dňa 04.03.2015 potom súd nepriznal z dôvodu, že nepovažoval, ako už bolo spomenuté vyššie, uvedený úkon právnej služby za účelný, a preto nepovažoval za účelne vynaložené ani náklady na poštovné súvisiace s týmto úkonom.

Súd žalobcovi s prihliadnutím na výšku trov právneho zastúpenia určil v zmysle § 160 ods. 1 OSP na plnenie primeranú lehotu 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Odvolanie musí obsahovať nasledovné náležitosti :

Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.